

ROSKILDE DOMPROVSTI OG PROVSTIUDVALG

DOMPROVSTEGÅRDEN 4000 ROSKILDE

27. marts 2006

Til Kirkeministeriet
Folketingets kirkeudvalg

Roskilde Domprovstis provstiudvalget har behandlet punkter fra Kirkeministeriets debatoplæg om opgaver i sogn, provsti og stift på et møde 3.marts. 2006.

Hvad angår forslag til nye provstigrænser kan provstiudvalget erklære sig enig i forslaget om, at det nye Roskilde Domprovsti kommer til at bestå af de nuværende Roskilde, Gundsø og Ramsø kommuner.

Provstens tjenestested:

I Domprovstiet har vi af gode grunde ”Domprovstemodellen”, hvor provstestillingen er knyttet til et bestemt embede. Fordelen ved den nuværende domprovstemodel, hvor modellen kun findes i et Domsogn, er, at provsten kommer til et sogn, hvor man aldrig har prøvet andet, og hvor der normalt findes et netværk af kolleger. Men dette kollegiale fællesskab findes jo ikke i et lille landsogn, hvis overlevelseschance er, at det er blevet fast provstesogn. Af de foreslåede andre modeller er ”pendlermodellen” at foretrække. På den måde får man også provster, som kender provstiet og stiftet godt.

Provstesyn:

Provstiudvalget finder det rimeligt, at der kun er provstesyn hvert fjerde år. Man finder det dog rimeligt, at det ikke kun er kirke og den ”private” del af præsteboligen, som synes. Provsten er jo også præstens sikkerhedsansvarlig og skal derfor tilse de bygninger, som er præstens arbejdspladser. Provstiudvalget skal bevilge penge til større istandsættelser om og nybygninger. Det er derfor også rimeligt, at provsten, som medlem af provstiudvalget, har været med til at syne disse bygninger. Den ekstra arbejdstid, som går hermed, opvejes af, at provstiudvalget ikke behøver et ekstra syn for at vurdere et økonomisk behov, som tilkendegives af menighedsrådet.

Befordringsgodtgørelser.

At disse sendes direkte til stiftet vil være uden betydning i et købstadsprovsti som Roskilde Domprovsti. Vi mener dog, at provst og provstisekretær i højere grad kan gennemskue et kørselsregnskab end Stiftet, fordi man er tættere på.

Besluttende budgetsamråd.

Det foreslås, at der gives mulighed for, at menighedsrådene i provstiet kan beslutte at bruge andre modeller for budgetproceduren, idet et flertal på mindst 2/3 af provstiets menighedsråd kan beslutte at flytte kompetence fra provstiudvalget til budgetsamrådet.”

I et provsti med meget store købstadsogne og meget mindre landsogne vil det ikke være rimeligt, hvis der indføres et besluttende budgetsamråd, som de største sogne ikke ønsker. De store sogne kan blive ”kuppet” af de mindre sogne på den måde.

Tanken om , at ”provstiudvalget i højere grad end i dag kommer til at fungere som en ”bestyrelse” eller ”forretningsudvalg” i forhold til budgetsamrådet (”generalforsamlingen”) betyder jo blot, at man indfører en anden slags provstiudvalg. Et meget stort udvalg, som består af repræsentanter fra samtlige sogne. Og et lille forretningsudvalg. **Demokrati betyder jo ikke altid , at der bliver mere medbestemmelse, men blot at man flytter beslutningsprocessen fra et sted til et andet. Her flytter man i givet fald myndigheden fra menighedsråd og provstiudvalget til den nye magtfaktor, budgetsamrådet.**

At provstiudvalget kun bør bestå af 3 – 6 valgte medlemmer kan vi tilslutte os.

Vi kan også tilslutte os , at det kun er valgte medlemmer af provstiets menighedsråd, der er valgbare. I praksis har provstiudvalgsmedlemmer, som ikke er medlemmer af et menighedsråd, dog oftest tidligere været medlemmer af et sådant i en længere periode.

I praksis bruges alle debatoplæggets budgetteringsformer i budgetlægningsprocessen uden, at det er formaliseret. Det gælder marginalbudgettering, hvor de enkelte menighedsråd naturligvis kommer med deres ønsker. Det gælder rammebudgetteringen, hvor provstiudvalget fremlægger hvad er der råd til. **Typisk vil man få de relevante nøgletal fra kommunen, så man på forhånd ved, hvor stor den kage er, som skal fordeles . Og oftest vil man kunne kende kagens præcises størrelse i august måned efter de kommunale budgetseminarer.** Og der kan man endda ikke vide præcis besked så enten kirke eller kommune ender op med en gæld.

Jeg kan nævne, at i de sidste to år har der ikke været mulighed for en kirkelige indtægtsstigning overhovedet her i provstiet, fordi provstiudvalget ønsker at fastholde kirkeskatten på det nuværende niveau..

Det forhold, at provstiudvalget kun skulle udmelde en drifts og en anlægsramme til de enkelte menighedsråd, har betydet , at provstiudvalgets muligheder for at foretage en fornuftig prioritering er blevet mindre, fordi provstiudvalget ikke har det samme detaljerede kendskab til de enkelte kassers budgetter som tidligere. Det vil sige, **at menighedsrådenes medindflydelse reelt er blevet mindre , fordi provstiudvalget i højere grad har krævet besparelser efter ”grønthøstermetoden.. ”**

Hvis man indfører en såkaldt dynamisk model, hvor yderligere opgaver lægges ind under budgetudvalget/samrådet , vil det også betyde en ekstra arbejdsbyrde for provst og provstiudvalg. Alt andet lige vil det betyde, at der skal bruges flere ressourcer. Demokrati tager tid.

På den anden side, at der områder, f.eks. på det personale og arrangementsmæssige område, som i stigende grad skal løses i fællesskab. Her er budgetsamrådet et af de steder, men ikke det eneste, hvor et sådant samarbejde kan drøftes.

De venligste hilsener

Jens G. Arendt, domprovst